

Vedkommende kunde være Afſkilligt at ændre. Det være langt fra; men min Mening er den, at jeg ikke vil have, at man ſkal ſtøtte det Angreb paa Næringsfriheden, ſom i Virkeligheden er det til Grund liggende, ikke alene for dette Andragende, men for flere andre. Det kan den ærede Ordfører ikke være ubekendt med, det kan han ikke have glemt. Men, ſom ſagt, jeg vil ikke dermed ſige, at man ikke kan omordne vor Næringslov, det være langt fra mig. Men en Indſkrænkning i den Ret, ſom er tillagt Beboerne i Hammerum og flere andre Herreder, vil jeg ikke være med til paa den Maade at ſtøtte, og derfor anbefaler jeg, at man forkaſter denne Indſtilling. — Hvad den Indſtilling angaar, ſom er gjort af det ærede Medlem for Ribe (Buſt), udtalte jeg, — og det har den ærede Ordfører gjort opmærksom paa er udtalt af flere Medlemmer — i Udvalget, at man i og for ſig ikke har Noget imod at ſtemme for denne Henviſning. Det er kun, fordi vi nødig ville afvige fra den gamle Sædvane, naar der foreligger en Lov til Behandling, og et Udvalg er nedſat, at man ikke har foretaget nogen Henviſning. Jeg anbefaler alſaa at forkaſte den Indſtilling, der er gjort af det ærede Mindretal.

Formanden (Rabbe): Det ærede Medlem for Øiſted Amts 2den Valgkreds (Sagd) har Ordet. (Ophold). Da jeg ſer, at det ærede Medlem ikke er tiſtede, giver jeg Ordet til den næſt indtegnede Taler, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds.

Berg. Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Buſt) har ſtillet et Forſlag, men da han ved et Sælsonde er forhindret fra ſelv at motivere det, har han anmodet mig derom, og det er mig meget kjært at gjøre det, fordi jeg derved kan komme til at fremsætte nogle ſupplerende Bemærkninger, jeg finder Anledning til at gjøre angaaende et Lovforſlag, der mulig ogsaa vedrører dette Tilfælde. Den ærede Ordfører har lettet mig dette Hverd meget ved ſine Udtalelſer om Sagen, thi jeg tror, at der efter dem er en vis Sympathi for at lade denne Henviſning vedtage. Jeg ſkal nemlig ſige, ſom den ærede Ordfører bemærkede, at det paagjældende Udvalg endnu ikke har konſtitueret ſig, og det kan vel ikke antages at komme til Ende med ſine Overveielſer i denne Samling, ſelv om den varede ud over, hvad Rytterne ſige, thi de Vædringsforſlag, der ere henviſte til det, ville give Anledning til en Drøftelſe og rimeligviſ føre ind paa mange forſkjellige Omraader udenfor de enkelte Tilfælde, ſom have foranlediget Lovforſlaget. Det kunde være ønskeligt, om vedkommende Andrager og den anden nævnte Detaillift Thorup ved Randers — jeg tror ikke, han har andraget om Noget, men det er hans Forhold, der er gjort til Gjenſtand for Lov —

kunde faae deres Forhold underſøgte, og om den høitagtede Miniſter kunde lade det Spørgsmaal underſøge, ved hvis Feil de vare komne i denne Stilling, og hvorledes denne Feil mulig kunde redresseres, enten ved Flytning af deres Handeſteder eller paa anden Maade. Hvis den høitærede Miniſter vilde i Anledning af et ſaadant Andragendes Henviſning tage denne Sag for ſig og ſøge ſaadanne Oplyſninger, tror jeg, at allerede dette vilde være nogen Beroligelſe for de Paagjældende, og at det mulig kunde give Anledning til, at de imidlertid bleve i deres Stilling med Forventning om, at de deſuagtet ſenere ſik Tiladdeſe til at appellere, naar der ingen anden Udvei var for dem. Jeg vilde nu perſonlig gjerne have føjet til denne Henviſning ogsaa dette, om Indenrigsminiſteren ikke vilde — det kunde vel ikke være uoverkommeligt — lade Oplyſninger om Sligt tilflyde Rigsdagen og ſenere ogsaa angaaende andre Tilfælde af lignende Art, der i de forløbne otte Aar, ſiden 1873, ere forekomne. Man kunde da i diſe Oplyſninger have et nyttigt Materiale til nærmere Bedømmelſe af Sagen, ſaaſvemt Nogen ſkulde finde paa, at det overhovedet var en Gjenſtand, der var værd at lægge til Grund for et Lovforſlag. Man kunde derigjennem faae Indblik i, hvorledes man ſkulde ſtille ſig, hvis Nogen fandt, at der i diſe Forhold laa et ſa stærkt Villighedsſtrav til nogen Smødetommen, at man vilde ſøge at enes med Regjeringen om en Hjælp paa en eller anden Maade ligeoverfor de Paagjældende. Alſaa, i denne Henviſning vilde jeg gjerne have lagt dette: en Underſøgelſe af Vedkommendes Forhold, af den Feil, der er begaaet, og af, hvis Skylden er for, at den er begaaet, og dernæſt en lignende Underſøgelſe for hans Lidelſeſkalle Thorup ved Randers, og mulige Oplyſninger om lignende afgjorte eller ikke afgjorte Tilfælde indenfor den Begrændſning, jeg her har nævnt. Jeg vilde nødig paalægge den høitærede Miniſter for megen Uleilighed i Anledning af diſe Forhold; men jeg tror, at de høre ſaaledes ſammen, at vi ved at faae ſaadanne Oplyſninger af den høitærede Miniſter til et ſenere Tidspunkt kunde blive fri for meget uklare og unyttige Forhandlinger diſe Spørgsmaal vedkommende. I den Forſtand vilde Henviſningen alſaa ogsaa være til Nytte. Dermed anbefaler jeg paa Forlagsſtillerens Begne dette Forſlag, idet jeg tager den ærede Ordførers Udtalelſer til poſitivt Indtægt for Vedtagelſen af Forſlaget.

Suel: Under Indenrigsminiſteriet har jeg et Par Punkter, jeg kan ønske at udtale mig om, og det er da navnlig med Hensyn til det Andragende, ſom foreligger fra 49 Handeſforeninger om, at det Privilegium, der i ſin Tid er givet til Beboerne af Hammerum med flere Herreder, maa blive ophævet. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds mente, at det var et Indgreb i Næringsfriheden, naar man vilde ophæve